

عنوان مقاله:

شیعه، تشیع و قرآن

محل انتشار:

نشریه قرآن پژوهی خاورشناسان، دوره 3، شماره 4 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

سید محمد موسوی مقدم - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث

سید رضا مودب - استاد و عضو هیئت علمی دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

دو مقاله ی «شیعه» (Sheia) و «شیعه و قرآن» (Sheism and the Quran) از مقالات دایره المعارف قرآن لایدن در بردارنده مباحثی مانند معنای لغوی و اصطلاحی واژه «شیعه» در قرآن، نظر شیعه درباره ی قرآن، و مباحثی پیرامون روایات تحریف قرآن می باشد. در این نوشتار مقاله شیعه و بخشی از مقاله تشیع و قرآن ترجمه و بررسی شده است. نویسنده گان به عنوان خاورشناس در اصول و مبانی شیعه تردید می کند و اظهارنظرهای غیر عالمانه ای را به شیعه امامیه نسبت می دهد؛ لذا تلاش شده است نقدی روشمند و عالمانه نسبت به اظهارنظرها صورت گیرد. از جمله ی نقدها می توان به موارد ذیل اشاره کرد: اعتبار مصحف عثمانی یعنی مصحف رایج میان مسلمانان از صدر اول تاکنون، تحریف ناپذیری قرآن در طول تاریخ تشیع، دیدگاههای بزرگان و علمای برجسته شیعه امامیه نظیر شیخ مفید، شیخ طوسی، سید مرتضی علم الهدی و مرحوم طبرسی پیرامون تحریف ناپذیری قرآن، ذکر نشدن نام ائمه معصومین در قرآن. لازم است بدین نکته نیز اشاره شود که اجماع عالمان شیعه همواره بر یکی بودن قرائت رسمی و مشهور قرائت متواتر و رایج میان مسلمانان از صدر اول تاکنون بوده و آنچه امروز در دست ماست، همان قرآن کامل و تمام است که دچار هیچ تغییر و تحریفی نشده است و یادآوری این نکته ضروری است که بررسی بیشتر متوجه مقاله دوم است که محتوی آن با مقاله اول همان است.

کلمات کلیدی:

شیعه، تشیع، قرآن، تحریف ناپذیری، مستشرقان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1481526>

